

DONAR A OENAGÉS.

Metges sense Fronteres
exposa els seus projectes
en el Giving Tuesday.

Salut i recerca lideren el segon Giving Tuesday

La campanya erigida com 'el dimarts per donar' aspira a sumar la inscripció d'uns 300 projectes fins al 29 de novembre, dia de la seva celebració. L'objectiu és arribar a duplicar les donacions aconseguides l'any passat, que van sumar 405.000 euros

Carme
ESCALES

Contagiar solidaritat es pot fer cada dia de l'any. Però a vegades fa falta una data al calendari per pensar en alguna cosa. El 29 de novembre, el Giving Tuesday ens recordarà les múltiples opcions i maneres de practicar la solidaritat, sense moure'ns de casa. Més d'un centenar de projectes ja han sigut inscrits a la plataforma www.givingtuesday.es definint l'objectiu per al qual volen captar fons o voluntaris. Les entitats promotores d'aquestes iniciatives que no te-

nen sistemes de gestió de donacions *on line* disposen, gràcies al mateix Giving Tuesday, d'un enllaç amb www.elmeugradesorra.org (plataforma de *crowdfunding* solidari) per poder-ho fer.

INVESTIGAR PER CURAR// Resoldre mitjançant la recerca científica les incògnites que mantenen malalties com l'esclerosi múltiple sense cura és l'objectiu de moltes de les entitats que han inscrit projectes en aquesta segona edició a Espanya del Giving Tuesday. Recaptar fons per destinar-los a un equip d'investigadors pot ser el 29 de novembre un gran pas endavant per a les persones pròximes a aquesta malaltia. Per això, Es-

INICIATIVA COMUNA EN MÉS DE 70 PAÏSOS

El Giving Tuesday va néixer als Estats Units com a alternativa a les campanyes comercials com el Black Friday o el Cyber Monday, que van ser impulsades per incentivar el consum entre la ciutadania. Creant impactes publicitaris pensats per a aquells dies vestits de cert glamur i avantatges per a les compres, tota mena de negocis aprofiten per oferir els seus productes i serveis. El Giving Tuesday va despertar amb el somni de fer el mateix però col·locant a

l'aparador de l'atenció projectes d'ajuda a col·lectius vulnerables en tot el planeta. Més de 70 països i 36.000 organitzacions participants són part d'aquesta iniciativa que promou la solidaritat de les persones, al mateix temps que dóna a conèixer projectes d'ajuda. La col·laboració d'entitats sense ànim de lucre conegudes socialment recolza aquesta plataforma oberta a la societat, pensant en aquells que desitgen un món millor per a tothom.

clerosi Múltiple Espanya dóna a conèixer a través de la plataforma del GivingTuesday el seu Projecte M1 (www.eme1.es), una iniciativa de recaptació de fons destinats exclusivament a potenciar la investigació de la malaltia.

Però al Giving Tuesday hi ha cabuda per a tots. «I darrere de cada projecte hi ha una història. La nostra intenció és facilitar a la ciutadania el coneixement dels projectes, i a les entitats, recursos per poder acostar-se a la gent», declara Ricard Valls, soci director de Zohar, una de les organitzacions impulsores del GivingTuesday. «Quaranta-vuit hores després de la seva celebració, el Giving Tuesday ja donarà a conèixer el resultat

LA PRIMERA EDICIÓ
L'any passat, Giving Tuesday va recaptar més de 400.000 euros.

JOSEP CARRERAS.
La fundació de lluita contra la leucèmia és també un objectiu.

de la seva recaptació», puntualitza Valls. Donacions que podran desgravar-se a Hisenda el 75% dels primers 150 euros aportats. «Aquest percentatge passarà al 30% per a la resta de la quantitat, si n'hi hagués. Això suposa una trajectòria ascendent des del 2014, quan els primers 150 euros donats gaudien del 25% de deducció fiscal, i la resta, del mateix percentatge», tal com expliquen des de l'organització del Giving Tuesday. «Les empreses podran deduir-se fins al 35% de la donació sobre la seva quota íntegra, un detall que afavoreix la inclusió d'aquestes organitzacions en iniciatives relacionades amb el tercer sector», afegeixen els responsables de la plataforma. «A més, si aquestes donacions es converteixen en costum i es decideixen aplicar en diversos exercicis, les empreses podran deduir-se fins al 40%, enfront del 37,5% contemplat en l'impost de societats el 2015, o el 35% el 2014», afirmen.

LA SENSACIÓ DE DONAR // El projecte de la Fundació Josep Carreras Contra la Leucèmia que promou la disposició d'una llar temporal per a pacients trasplantats de medul·la òssia i les seves famílies, a prop de l'hospital on són tractats, és una altra de les causes inscrites al Giving Tuesday. Amb el lema *Inigualable sensació de donar*, pretenen no tan sols recollir fons, sinó també promoure el

48 hores després de la seva celebració, el 29 de novembre, el Giving Tuesday ja donarà a conèixer el resultat de la recaptació de donatius

missatge de la transformació social que es canalitza des de l'interior de les persones, deixant el rastre en cadascuna d'elles de la satisfacció d'ajudar. «D'aquesta manera, la ciutadania també es beneficia de l'acte de donar», va expressar Alexandra Carpentier, responsable de Comunicació i Màrqueting de la Fundació Josep Carreras.

La lluita contra la pobresa infantil a Espanya; la construcció d'un orfenat a Uganda; la donació de sang; un centre de dia per a persones amb discapacitat múltiple severa, i el regal d'un temps de pausa a les famílies que conviuen amb alguna malaltia rara formen part del paraigua solidari que el 29 de novembre obrirà el Giving Tuesday.

Entre les entitats promotores del GivingTuesday hi ha: Acció contra la Fam, ACNUR, Associació Espanyola contra el Càncer, Anesvad, Creu Roja Espanyola, la Fundació Josep Carreras contra la Leucèmia, Metges del Món, Metges sense Fronteres, l'Obra Social La Caixa, Oxfam Intermón, el Banc de Sang, la Federació Catalana dels Bancs dels Aliments, o la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya. I altres organismes, com la Fundació ONCE, s'hi han adherit com a col·laboradors.

L'any passat, 260 projectes de 210 entitats a Espanya van aconseguir l'aportació de 4.800 donants i 405.000 euros. ≡

SAVE THE CHILDREN

El perill de ser una nena

Tamrea i Génesis

Noms ficticis per protegir la identitat de les menors

Tamrea, casada, embarassada i abandonada als 12 anys a Etiòpia explica ara, als seus 17 anys, amb les seves pròpies paraules el que va significar per a ella el matrimoni forçat: «Em van entregar a un marit als 12 anys. No em feia feliç casar-me a aquella edat, però el meu pare va dir que no hi havia ningú per cuidar-me ja que la meua mare no hi era. No estava contenta. Plorava tota l'estona. No em vaig poder acostumar al que era el matrimoni. Recordo que la família del noi va venir a casa meua i em va preguntar si podia casar-se amb mi... Ell era gran. No sabia quants anys tenia. Quan em vaig quedar embarassada el meu marit em va abandonar. Vaig tenir el meu nadó a casa. Van ser sis dies molt durs. No vaig poder anar a un centre de salut per donar a llum, només havia anat a la clínica una vegada durant l'embaràs, però no vaig poder tornar-me visitar.

Quan miro enrere tinc sentiments contradictoris. Em sento molt trista, però després de tot el patiment miro el meu nadó i trobo felicitat, encara que a la vegada sento molta ira. Quan tinc notícia que alguna nena es casarà li explico la meua experiència i li dono consells. No vull que ningú passi pel que jo he passat. Si una nena va a l'escola pot tenir una vida millor, pot estudiar, pot tenir oportunitats. Envejo els meus amics que van a l'escola i em sento desafortunada per no poder anar-hi jo».

¿Quin futur tinc? Es pregunta Génesis, de 15 anys i del Salvador, que va intentar fugir als EUA amb la seva família, estant embarassada: «Volíem allunyar-nos d'aquest lloc, de tota aquesta violència, volíem anar amb la nostra àvia. Quan em vaig adonar que estava embarassada no volia creure-ho. Estava trista, volia

continuar l'escola. Però un cop estàs embarassada les autoritats simplement et miren de manera diferent, tot es complica. Vaig sentir que ja no m'acceptaven. Jo sabia que estaria incòmoda en aquell lloc i volia anar-me'n. Sabia que em jutjarien. Quan vaig començar el viatge als Estats Units ja sabia que estava embarassada. Estava de dos mesos, però volia arribar als Estats Units i començar una nova vida. Tenia por, no volia que em passés res, però havia de fugir del Salvador.

Durant el viatge vaig tenir por en tot moment. Quan estàvem separats de la resta de la nostra família, en aquell hotel... tenia moltíssima por. Érem tres noies soles. Em van explicar històries horribles. Una noia que va ser assassinada mentre viatjava, un altre home va ser agredit i assassinat... Quan el coyote (la persona que ens guiava en el camí als EUA)

Tamrea i la seva filla, de 5 anys.

Tamrea (17 anys) i Génesis (15) expliquen el drama de la seva existència a Etiòpia i el Salvador

ens va abandonar, la gent ens va explicar aquestes històries. Tenia tanta por que una cosa així ens pogués passar. Llavors, quan ens vam adonar que havíem de tornar al Salvador, em vaig sentir terriblement lament. Vaig pensar el pitjor de tot. La meua mare sense feina, jo amb un nadó... Pensava que tindria un futur millor als Estats Units. Volia canviar la meua vida. Hi ha tantes coses que volia fer, i ara no puc. M'agradaria estudiar, però no puc. Estic embarassada. ¿Què faig? No puc fer res ara. Volia ser secretària. Hi ha altres noies amb nadons, però no van a l'escola. ¿Quin futur tinc?»